

L'Esguard

PUBLICACIÓ CATALANA DE JOVENTUT

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ: AGRUPACIÓ ARTÍSTICO - CULTURAL

Editorial

Des de la publicació del primer «Esguard» venim en forma concisa indicant la conveniència d'emprar la nostra llengua en tots els rètols i anuncis dels establiments del nostre poble.

Consti però, que en aquest afany no ens mou cap fi exclusivista ni polític, sinó, un deure de justícia i amor envers aquesta llengua, que durant els anys de la pasada Dictadura, es veié bandejada de molts llocs i perseguida i vexada arreu.

En el procés de totes les lluites polítiques que hem portat a terme els catalans, havem sempre posposat a tota altra qüestió la de la sobirania de la llengua.

Comprentent-ho així el primer govern provisional de la República, dictà l'anomenat decret del bilingüisme, el qual reconeix la cooficialitat de la nostra parla.

Una mirada superficial a les nostres coses serà prou per convèncer-nos del poc honor que els Montcadencs havem fet a l'esmentada disposició governamental i a l'ensemps del lamentable grau de catalanitat del nostre poble.

No creiem pas en una aversió dels que tenen rètols i anuncis, envers la nostra llengua, no, però si, en aquesta indiferència i manca de vibració patriòtica, que en mantes ocasions havem pogut constatar, i que manté el nostre poble submergit en la monòtona grisor de la pluralitat.

Confiem que rapidament Montcada donarà una prova palesa del seu avenç, emprenent la catalanització que venim propugnant, posant-nos, amb aquest motiu, a la seva disposició com a humils però entusiastes col·laboradors.

L'Estatut

El nostre Estatut ha rebut en el transcurs del primer mes de l'any algunes embestides de consideració.

A Burgos uns senyors republicans liberals i democrates (?), oblidant les més elementals normes del lliberalisme i la democràcia, organitzaren una «Asamblea de Diputaciones y Entidades de España» per oposar-se de faisò enèrgica i resolta a les nostres aspiracions.

El Sr. Maura llençà en un discurs pronunciat a Madrid, tot el verí anticatalà que amagatzema en el seu cor i obtingué grosses ovacions amb carrincloneries tan frapants com la «unidad e integridad de la Patria»

Conjuntament i a Barcelona el partit socialista espanyol, encara que sembli impossible, organitzava un acte «pro enseñanza en castellano».

Si tot això no fos demostratiu de la persistència d'un esperit asimilista més o menys generalitzat, contra el qual els catalans sempre ens havem rebelat, seria cosa de posar-se a riurer.

No es necessita pas gaire perspiciàcia, per endevinar que aquests fets són la preparació d'una fonda maniobra per sabotejar els anhels de Catalunya.

Nosaltres tots els catalans que generosament havem posposat una gran part dels nostres ideals i els havem concretat en aquest mínimum de les nostres aspiracions nacionals, que és l'Estatut, proclamem que sols amb la seva intangibilitat és possible el manteniment de la pau espiritual de Catalunya i per tant de la concòrdia amb els demes pobles ibèrics.

I avui que sospitem la conxorxa que es prepara per mutilar-lo és un deure nostre fer constar la nostra protesta a tots els actes esmentats i fer sentir una vegada més, contra totes les actuacions imperialistes, el nostre crit de:

Amb Catalunya i per Catalunya!